

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/128/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123210179
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8123210179.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: 365. bank, a.s., so sídlom Dvořakovo nábřežie 4, Bratislava 811 02, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186 o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.08.2011, v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod (4.6), v znení: „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP a príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZoSÚ).“, je neplatná.

II. Určuje, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, uvedené

· v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod (4.6), v znení: „Dlžník ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti svojim podpisom potvrdzuje, že bol oboznámený a súhlasí s OP, VOP, Sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z.“

· v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8], v znení: „Dlžník, ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke*** v zmysle Zákona o bankách a si je vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

· v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.9], v znení: „Podpisom tejto ZoÚ Dlžník, Spoludlžník, Vlastník nehnuteľnosti, a to každý z nich osobitne, uzatvárajú s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením Pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s bodom 7.5. OP.“

· v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.11], v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Zmluvné strany zároveň vyhlasujú, že sa oboznámili s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia.“

· v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, v Článku 7 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.1., v znení: „[ii] započítaním pohľadávky z ktoréhokoľvek Účtu Dlžníka vedeného Bankou voči Pohľadávke Banky vzniknutej na základe ZoÚ. Za postačujúci prejav započítania sa pritom považuje následné doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmy deň a rozsah započítania.“

· v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, v článku 7 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.3., v znení: „Platby od Dlžníka sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzovníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka

istiny úveru. V prípade viacerých Pohľadávok banky voči Dlžníkovi sa platby Dlžníka započítavajú najskôr na Pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia. Ak je Dlžník Majiteľom účtu, príp. spoludisponentom Účtu vedeného Bankou, podpisom Návrhu udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto Účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Dlžníkovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Dlžníka voči Banke. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek príkaz Dlžníka vo vzťahu k týmto prostriedkom, či inak neumožniť Dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka na čo ju Dlžník týmto splnomocňuje.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

· v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, v Článku 8 – Jednotlivé záväzky a vyhlásenia, v bode 8.1.,

v znení: „Dlžník sa týmto zaväzuje, že: [iii] bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie úveru vrátane informácií, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosti Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať Pohľadávku banky.“

· v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, v článku 9 – Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZOÚ, bod 9.2.,

v znení: „ Ak Dlžník neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky Pohľadávky banky a/alebo porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP a/alebo jeho vyhlásenia uvedené v článku 8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné, Banka je za každé takéto porušenie oprávnená: [i] požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným; v takom prípade je Banka oprávnená úročiť nesplatenú Pohľadávku banky, a to až do jej úplného splatenia zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania, ktorého výška je stanovená v Oznámení.“

· v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, v Článku 9 – Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 9.4.,

v znení: „Všetky výdavky Banky spojené s vymáhaním pohľadávky znáša Dlžník, pričom Dlžník zároveň súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky a preniesť na ňu svoje záväzky zo ZoÚ.“

· v Sadzobníku poplatkov – účinného od 16.05.2011, a to v časti Úvery pre obyvateľstvo, Pôžička na bývanie,

v znení: „1. Poskytnutie úveru na účet v Poštovej banke a.s. 2% zo sumy úveru

2. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka a.s. 4% zo sumy úveru

3. Správa a vedenie úverového účtu 1,66 € mesačne.“

· v Sadzobníku poplatkov – účinného od 16.05.2011, a to v časti Úvery pre obyvateľstvo, Pôžička na bývanie,

v znení: „ Zasielanie upomienok:

6. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 €

7. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €.“

sú neprijateľné a teda neplatné.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť každému zo žalobcov náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 03.11.2023 sa žalobca domáhal určenia neprijateľnosti vo výroku tohto rozsudku uvedených zmluvných podmienok.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco:

„Žalobca predovšetkým zamlčal podstatnú skutočnosť, že žalobca dobrovoľne a predčasne splatil celý poskytnutý úver dňa 29.10.2013. Z uvedenej informácie rovnako vyplýva, že táto určovacia žaloba bola podaná po viac ako 10-tich rokoch od zániku dlhu.

Za daných okolností z pohľadu žalovaného evidentne nejde o výkon práva v súlade s dobrými mravmi. V týchto intenciách apelujeme na všeobecný súd, aby skúmal motív podania určovacej žaloby, t.j. čo je v skutočnosti jej cieľom a aký reálny dopad bude mať výsledok konania na právnu sféru žalobcu po viac ako desiatich rokoch od uzavretia úverovej zmluvy / zániku dlhu z dôvodu jeho splatenia. Podľa názoru žalovaného celkom zjavne nejde o domnelú ochranu práv spotrebiteľa. Nakoľko žalovaný sa

nemôže v určovacích sporoch brániť námietkou premlčania, odkazujeme na základné procesné princípy a hmotnoprávne zásady. Trváme na tom, že žalobcom napádané zmluvné podmienky sú štandardné v bankovej praxi a nie sú neprijateľnými, pričom ho v súčasnosti a ani do budúcnosti nijakým spôsobom neohrozujú. Opak žalobca (kvalifikovane zastúpený advokátom) ani netvrdí a už vôbec nepreukazuje. Samotná žaloba pozostáva iba z citácie účelovo vybraných zmluvných ustanovení (ktoré de iure nemajú charakter zmluvných podmienok), ktoré žalobca považuje za neprijateľné.

Z čl. 4.6 zmluvy o úvere vyplýva, že žalobcovia boli pred uzavretím zmluvy riadne oboznámení s Obchodnými podmienkami (OP), Všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP), ako aj Sadzobníkom poplatkov, s ktorými súhlasia. Podotýkame, že všetky poplatky, vzťahujúce sa na bankový produkt „pôžička na bývanie“ boli špecifikované aj v Sadzobníku poplatkov na str. 28 a 29 (spotrebiteľské úvery). Počas trvania úverového vzťahu žalobcovia nerozporovali žiadnu náležitosť zmluvy o úvere ani iné dohodnuté podmienky. Žalobcovia nevyužili ani zákonnú možnosť odstúpiť od zmluvy o úvere, nepodali reklamáciu alebo sťažnosť na príslušný orgán dohľadu. Žalobcovia nikdy nevytkli a ani sa nesnažili o odstránenie aktuálne namietaných údajných nedostatkov zmluvy o úvere. Ktorákoľvek časť alebo podmienka zmluvy môže byť pritom jednoducho a najmä mimosúdne upravená, a to napr. prostredníctvom písomného dodatku k zmluve o úvere. Účelom všeobecného súdnictva nie je modifikácia uzavretej zmluvy, resp. suplovanie zmluvnej strany, ak má oneskorené pripomienky ku kontraktačnému procesu.

Už z vyššie uvedených skutočností je zjavné, že snaha o modifikáciu zmluvy o úvere alebo o mimosúdne rokovanie zjavne nie je a nikdy nebola cieľom žalobcov. Štandardný (racionálny) dialóg zmluvných strán bol vylúčený. Namiesto toho žalobcovia podali „rovno“ žalobu, a to špekulatívne určovaciu (po 10-tokoch od splatenia úveru), v ktorej špekulatívne a účelovo namietajú, že zmluva „zrazu“ obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zdôrazňujeme, že žalobcovia o konkrétnych nedostatkoch, ktoré podľa nich obsahuje zmluva o úvere, informovali žalovaného až prostredníctvom žaloby.

Domnievame sa, že je dubiozne správanie žalobcu vzhľadom na opísaný skutkový stav:

- žaloba (3.11.2023) bola prekvapivo podaná po 12-tich rokoch od uzavretia zmluvy o úvere (26.8.2011), po 10-tich rokoch od splatenia úveru (29.10.2013);
- žalobca nevyužil svoje zákonné právo odstúpiť od zmluvy o úvere
- žalobca nenavrhol, aby došlo k modifikácii podmienok zmluvy o úvere (napr. formou dodatku)
- žalobca nepodal sťažnosť alebo reklamáciu na poskytnuté bankové služby
- žalobca neinicioval žiadne mimosúdne rokovania pred podaním žaloby
- žalovaný nikdy voči žalobcovi neinicioval žiadne súdne, rozhodcovské alebo iné konanie
- žalobca napriek vyššie uvedeným skutočnostiam prekvapivo a zrejme účelovo podal na žalobu.“

Ďalej vo vyjadrení žalovaný obhajuje napádané zmluvné podmienky.

3. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich skutkových a právnych úvah.

3.1. Súd považuje za nesporné, že medzi žalobcami ako spotrebiteľmi a žalovaným ako dodávateľom bola uzavretá dňa 26.08.2011 zmluva o spotrebiteľskom úvere, súčasťou ktorej sú aj žalobcami napádané zmluvné podmienky. Žalobcovia uviedli, že žalobu podali až po ozrejmnení zmluvných podmienok organizáciou na pomoc spotrebiteľom, na ktorú sa obrátili s podozrením na preplatenie úveru.

4. K charakteru žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky poukazuje súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 - Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vzhľadom na tento dovolací súdom prijatý záver, právna argumentácia žalovanej, ktorá sa v tejto časti týka len určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., sa na vec vôbec nevzťahuje. Dovolací súd sa preto k nej ani bližšie nevyjadruje.

Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva

priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitimitáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitimitáciu.

4.1. K časovej ohraničenosti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok poukazuje súd na rozhodnutie SdEÚ č. spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

33 Súdny dvor, ktorý poukázal na ochranu, ktorú smernica 93/13 zaručuje spotrebiteľom, rozhodol, že táto smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje vnútroštátnemu súdu po uplynutí prekluzívnej lehoty konštatovať nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom .

38 Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat' nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely podania návrhu spotrebiteľom:

– na konštatovanie nekalej povahy podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a týmto spotrebiteľom stanovuje premlčaciu lehotu.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 698/18:

71. V tejto súvislosti treba konštatovať, že definícia pojmu „spotrebiteľ“ uvedená v článku 2 písm. b) smernice 93/13 neobsahuje žiadny prvok umožňujúci určiť, kedy zmluvný partner prestane byť spotrebiteľom v zmysle tejto smernice, a preto sa prestane môcť dovolávať ochrany, ktorú mu priznáva táto smernica.

73. Ako uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, splnenie predmetnej zmluvy nemení retroaktívne okolnosť, že v čase uzavretia tejto zmluvy sa spotrebiteľ nachádzal v tomto znevýhodnenom postavení. Za týchto podmienok obmedzenie ochrany, ktorú smernica 93/13 priznáva spotrebiteľovi iba na dobu trvania plnenia predmetnej zmluvy v tom zmysle, že úplné splnenie zmluvy vylučuje akúkoľvek možnosť spotrebiteľa dovolávať sa tejto ochrany, nie je zlučiteľné so systémom ochrany zavedeným touto smernicou. Takéto obmedzenie by bolo predovšetkým neprípustné, ako tvrdí poľská vláda, v rámci zmlúv, ktoré, ako je napríklad kúpna zmluva, sú vykonané okamžite po ich uzavretí alebo v okamihu ich uzavretia, keďže neopončuje spotrebiteľom primeranú lehotu na napadnutie nekalých podmienok, ktoré sú prípadne uvedené v takýchto zmluvách.

74. Z toho vyplýva, že pojem „spotrebiteľ“ uvedený v článku 2 písm. b) smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že zmluva je úplne splnená, nevylučuje, aby strana tejto zmluvy mohla byť kvalifikovaná ako „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 321/22:

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávru na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

4.2. Z vyššie citovaných rozhodnutí tak vyplýva, že žalobu o neprijateľnosť zmluvnej podmienky môže spotrebiteľ podať kedykoľvek, teda napr. aj po uplynutí 10 rokov od uzavretia zmluvy alebo po skončení záväzkového vzťahu, pričom žalobca nepotrebuje preukazovať žiaden právny záujem na konaní a preto v prejednávanej veci neprichádza do úvahy rozpor s dobrými mravmi tvrdený žalovaným na základe uvedených skutočností.

5. Podľa § 53 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia

a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

6. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod (4.6), v znení v časti: „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP a príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZoSÚ).“

6.1. Podľa 52 ods.2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy - Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

6.2. Uvedenú zmluvnú podmienku považuje súd za neplatnú ale nie z dôvodu jej neprijateľnosti ale pre priamy rozpor s § 52 ods.2 OZ (analogicky NS SR sp. zn. 5 Cdo/1280/2015 - „Aby mohol súd v občianskom súdnom konaní, v ktorom ide (aj) o posúdenie otázky, či niektoré ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy vykazuje znaky neprijateľnej podmienky, musí dôsledne skúmať a náležite

rozlíšiť, či tvrdeným dôvodom neplatnosti je sama podstata zmluvnej podmienky (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), alebo taký dôvod neplatnosti, ktorý sa týka všeobecne každého prejavu vôle. K všeobecným dôvodom neplatnosti právneho úkonu patrí aj rozpor prejavu vôle z hľadiska jeho obsahu a účelu so zákonom, ako aj jeho obchádzanie a tiež rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ak má súd v priebehu konania preukázané, že sú naplnené predpoklady pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu, má povinnosť prihliadnuť na túto skutočnosť z úradnej povinnosti a ďalšími otázkami, napríklad neprijateľnými podmienkami sa nemusí vôbec zaoberať“.)

6.3. Znenie zmluvnej podmienky skutočne pripúšťa výklad o vylúčení Občianskeho zákonníka a preto je táto zmluvná podmienka bez ďalšieho neplatná.

Napriek tomu, že ide o neplatnosť pre rozpor so zákonom a nie z dôvodu neprijateľnosti, považoval súd za potrebné túto neplatnosť zjudikovať vo výroku rozsudku.

7. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod (4.6), v znení: „Dlžník ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti svojim podpisom potvrdzuje, že bol oboznámený a súhlasí s OP, VOP, Sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z.“.

7.1. Táto zmluvná podmienka je neprijateľná pre svoju nepravdivosť. Zmluvná podmienka totiž neuvádza, že tam uvedené dokumenty si žalobcovia prevzali ale výslovne uvádza, že boli s nimi oboznámení. Podľa Slovníka slovenského jazyka slovo „oboznámený“ znamená aj dať bližšie poučenie o niečom, informovať. Ako však vyplýva z tvrdení žalobcov na pojednávaní, ktoré neboli substancovane popreté, títo neboli s uvedenými dokumentmi oboznámení ale boli im len pri podpísaní zmluvy odovzdané.

8. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8], v znení: „Dlžník, ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke*** v zmysle Zákona o bankách a si je vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C-66/19:

46 V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2012, Invitel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29).

47 V tom zmysle nestačí jednoduchý odkaz vo všeobecných obchodných podmienkach na právny predpis, ktorý upravuje práva a povinnosti zmluvných strán (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 50).

8.1. Podľa citovanej zmluvnej podmienky by spotrebiteľ mal „z hlavy“ ovládať zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah osoby k banke. Uvedené je nerealizovateľné a keďže zmluvná podmienka neuvádza obsah predmetného zákonného ustanovenia, je neprijateľná.

9. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.9], v znení: „Podpisom tejto ZoÚ Dlžník, Spoludlžník, Vlastník nehnuteľnosti, a to každý z nich osobitne, uzatvárajú s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením Pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s bodom 7.5. OP.“

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. 415/11 - Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že:

– pojem „značná nerovnováha“ k škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Zároveň sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok,

– na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery – neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne

a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. 26/13 - Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o zmluvnú podmienku, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, požiadavka, podľa ktorej zmluvná podmienka musí byť formulovaná jasne a zrozumiteľne, sa má chápať tak, že stanovuje nielen to, aby dotknutá podmienka bola pre spotrebiteľa gramaticky jasná a zrozumiteľná, ale aj to, aby zmluva jasne vysvetľovala konkrétne fungovanie mechanizmu zmeny cudzej meny, na ktorý sa odvoláva dotknutá podmienka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami týkajúcimi sa poskytnutia úveru, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú.

9.1. V prípade tejto podmienky ide o notorickú neprijateľnosť. Táto podmienka je bez akéhokoľvek zvýraznenia uvedená v časti zmluvy s názvom „Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia“ a teda je ľahko prehliadnuteľná vyvolávajúcej dojem nedôležitosti. Táto podmienka je však netransparentná aj z hľadiska jej obsahu, keďže spotrebiteľovi neobjasňuje mechanizmus jej aktivovania a následky s tým spojené. Vzhľadom na možnosť postihu mzdy spotrebiteľa sa možno domnievať, že pri vysvetlení podstaty tejto zmluvnej podmienky by s ňou tento pri individuálnom dojednaní nesúhlasil, pričom ide o podmienku, ktorá sa podľa OZ neaplikuje automaticky ale musí byť dojednaná. Túto zmluvnú podmienku teda súd považuje za neprijateľnú.

10. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod (4.11), v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Zmluvné strany zároveň vyhlasujú, že sa oboznámili s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia.“

10.1. Ide znovu o notoricky známu neprijateľnú zmluvnú podmienku zbavujúcu spotrebiteľa práva na všeobecný súd. Táto zmluvná podmienka nie je rovnocenná pre postavenie dodávateľa a spotrebiteľa, keďže iniciovanie súdneho konania inou osobou ako dodávateľom prakticky do úvahy neprichádza.

Správny postup dojednania rozhodcovskej doložky je uvedený v rozhodnutí NS SR sp.zn. 3Cdo/80/2017 (Súčasťou bodu 14.4. uvedenej zmluvy je vyhlásenie žalobcu, že prijíma návrh rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej vzájomné spory, ktoré medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti s úverovou zmluvou, je príslušný prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk, a zároveň bola žalobcovi daná možnosť vyznačením označeného políčka vyjadriť nesúhlas s uvedeným návrhom rozhodcovskej zmluvy, kedy by vzájomné spory v súvislosti s úverovou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Žalobca nesúhlas s návrhom rozhodcovskej zmluvy v označenom políčku nevyznačil. Dovolací súd pri posudzovaní, či uvedená rozhodcovská doložka napĺňa alebo nenapĺňa znaky neprijateľných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nemá znaky neprijateľnej podmienky. Rozhodcovská doložka nevyvoláva nerovnováhu medzi účastníkmi konania, nie je spôsobilá viesť k značnej procesnej nevýhode jednej z procesných strán. Žalobcovi bola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude príslušný rozhodovať rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, žalobca však možnosť výberu nevyužil a nevyznačením nesúhlasu v predznačenom políčku vyslovil súhlas s príslušnosťou rozhodcovského súdu na prejednávanie a rozhodovanie sporov v súvislosti so zmluvou o úvere a návrh rozhodcovskej zmluvy prijal. pričom k postupu tam uvedeného v prejednáwanej zmluve nedošlo.

11. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, v Článku 7 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.1., v znení: „[ii] započítaním pohľadávky z ktoréhokoľvek Účtu Dlžníka vedeného Bankou voči Pohľadávke Banky vzniknutej na základe ZoÚ. Za postačujúci prejav započítania sa pritom považuje následné doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmy deň a rozsah započítania.“

11.1. Z porovnania s vnútroštátnou úpravou vyplýva, že podľa § 580 OZ (Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.) započítanie je možné iba prostredníctvom tzv. započítavacieho prejavu. Tým, že uvedená podmienka započítací prejav obchádza

a umožňuje iba ex post notifikáciu vo výpise, odkláňa sa od citovanej právnej úpravy v neprospech spotrebiteľa a takáto zmluvná podmienka je neprijateľná.

12. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, v článku 7 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.3., v znení: „Platby od Dlžníka sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru. V prípade viacerých Pohľadávok banky voči Dlžníkovi sa platby Dlžníka započítavajú najskôr na Pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia. Ak je Dlžník Majiteľom účtu, príp. spoludisponentom Účtu vedeného Bankou, podpisom Návrhu udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto Účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Dlžníkovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Dlžníka voči Banke. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek príkaz Dlžníka vo vzťahu k týmto prostriedkom, či inak neumožniť Dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka na čo ju Dlžník týmto splnomocňuje.“

12.1. Táto zmluvná podmienka navonok kopíruje § 330 Obchodného zákonníka

(1) Ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo.

(2) Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

(3) Ak má dlžník voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného.,

ale cez Obchodné podmienky bez individuálneho dojednaní, diktátom dodávateľa vylučuje možnosť voľby spotrebiteľa, čím robí zmluvnú podmienku neprijateľnou.

13. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, uvedená v článku 8 – Jednotlivé záväzky a vyhlásenia, v bode 8.1., v znení: „Dlžník sa týmto zaväzuje, že: [iii] bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie úveru vrátane informácií, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosti Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať Pohľadávku banky.“ Podľa rozhodnutia SdEÚ č. 26/13 - Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o zmluvnú podmienku, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, požiadavka, podľa ktorej zmluvná podmienka musí byť formulovaná jasne a zrozumiteľne, sa má chápať tak, že stanovuje nielen to, aby dotknutá podmienka bola pre spotrebiteľa gramaticky jasná a zrozumiteľná, ale aj to, aby zmluva jasne vysvetľovala konkrétne fungovanie mechanizmu zmeny cudzej meny, na ktorý sa odvoláva dotknutá podmienka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami týkajúcimi sa poskytnutia úveru, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú.

13.1. Zo zmluvných dokumentov sa nemožno dozvedieť aké skutočnosti boli rozhodné pre poskytnutie úveru a tieto neuvádzajú rovnako ani príkladom, aké skutočnosti považuje dodávateľ za skutočnosti, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosti dlžníka a/alebo spoludlžníka splácať pohľadávku banky. Včlenenie uvedenej zmluvnej podmienky do Obchodných podmienok tak súd považuje za rozporné s dobrou vierou a vystavujúce spotrebiteľa svojvôli dodávateľa pri jej aplikácii. Takáto podmienka je tak hrubo nevyváženou v neprospech spotrebiteľa a preto neprijateľnou.

14. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, uvedená v článku 9 – Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZOÚ, bod 9.2., v znení: „ Ak Dlžník neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky Pohľadávky banky a/alebo porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP a/alebo jeho vyhlásenia uvedené v článku 8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné, Banka je za každé takéto porušenie oprávnená:

[i] požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným; v takom prípade je Banka oprávnená úročiť nesplatenú Pohľadávku banky, a to až do jej úplného splatenia zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania, ktorého výška je stanovená v Oznámení.“

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. 600/21- V bode 66 rozsudku z 26. januára 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60), Súdny dvor v podstate konštatoval, že na účely určenia, či zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu predovšetkým preveriť, či možnosť ponechaná predajcovi alebo dodávateľovi rozhodnúť o splatnosti celého úveru závisí od toho, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť, ktorá je v dotknutom zmluvnom vzťahu podstatná, či sa táto možnosť priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nesplnenie povinnosti dostatočne závažné z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky, či táto možnosť predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatňovaných v tejto oblasti a či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takéto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru.

41 V dôsledku toho treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 a článok 4 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že viac ako 30-dňové omeškanie s úhradou splátky môže v zásade predstavovať dostatočne závažné porušenie zmluvy o úvere z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky v zmysle rozsudku z 26. januára 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

51 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prvú a tretiu otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 a článok 4 smernice 93/13 sa majú vykladať tak, že s výhradou uplatniteľnosti článku 4 ods. 2 tejto smernice bránia tomu, aby zmluvné strany zaradili do zmluvy o úvere zmluvnú podmienku, ktorá výslovne a jednoznačne stanovuje, že v prípade omeškania splátky, ktoré presahuje určitú dobu, sa môže automaticky vyhlásiť splatnosť tohto úveru, pokiaľ táto zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vyplývajúcich zo zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

14.1. Zo zmluvnej podmienky vyplýva, že dodávateľ môže pristúpiť k zosplateniu pri neuhradení, čo i len časti dohodnutej splátky a/alebo pri porušení ktoréhokoľvek z ustanovení ZoÚ, OP alebo VOP a/alebo ak sa vyhlásenia spotrebiteľa uvedené v článku 8 OP ukázali ako nepravdivé alebo neúplné. Predmetná zmluvná podmienka tak bez ohľadu na výšku omeškanej sumy a dĺžku omeškania umožňuje dodávateľovi už pri jej zanedbateľnej výške pristúpiť k zosplateniu úveru. Rovnako to umožňuje aj pri porušení akéhokoľvek ustanovenia ZoÚ, OP alebo VOP bez ohľadu na jeho závažnosť.

Takáto zmluvná podmienka je tak hrubo nevyvážená v neprospech spotrebiteľa a preto neprijateľná. Vzhľadom na uvedený záver nie je potrebné zaoberať sa otázkou neoprávnenosti úročenia zosplatennej sumy úveru vrátane úrokov (zákaz anatocizmu).

15. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 1.8.2011, uvedená v Článku 9 – Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 9.4., v znení: „Všetky výdavky Banky spojené s vymáhaním pohľadávky znáša Dlžník, pričom Dlžník zároveň súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky a preniesť na ňu svoje záväzky zo ZoÚ.“

15.1. Súd nepovažuje za neprijateľnú predmetnú zmluvnú podmienku v časti výdavkov spojených s vymáhaním pohľadávky, keďže táto žiadnym spôsobom neprezumuje správnosť nákladov vyžadovaných dodávateľom a nebráni spotrebiteľovi brániť sa v tejto otázke na súde.

15.2. Súd nepovažuje za neprijateľnú predmetnú zmluvnú podmienku ani v časti týkajúcej sa práva dodávateľa postúpiť jeho pohľadávku tretej osobe, keďže táto zmluvná podmienka nemôže vylúčiť podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru kogentne stanovené zákonom o bankách (§ 92 ods.8) a zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 17). Súd analogicky poukazuje na rozhodnutie SdEÚ č. 34/18 - 53. Z toho vyplýva, že na podmienku, ktorá nemôže uviesť spotrebiteľa do nepriaznivejšej právnej situácie, než je situácia stanovená platným vnútroštátnym právom, sa nevzťahuje bod 1 písm. q) prílohy smernice 93/13 v spojení s článkom 3 ods. 1 tejto smernice.

15.3. Súd považuje citovanú zmluvnú podmienku za neprijateľnú v časti práva dodávateľa postúpiť svoje záväzky z úverovej zmluvy na tretiu osobu.

Podľa § 531 ods.1 OZ - Kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

Pri záväzku poskytnúť úver je spotrebiteľ veriteľom a dodávateľ dlžníkom. Ak môže dodávateľov záväzok prevziať bez individuálneho súhlasu spotrebiteľa tretia osoba, je spotrebiteľ vystavený riziku, že k prevzatíu môže dôjsť aj nebonitnou osobou a záväzok splnený nebude.

Citovaná zmluvná podmienka je tak hrubo nevyvážená v neprospech spotrebiteľa a preto neprijateľná.

16. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v Sadzobníku poplatkov – účinného od 16.05.2011, a to v časti Úvery pre obyvateľstvo, Pôžička na bývanie, v znení:

- „1. Poskytnutie úveru na účet v Poštovej banke a.s. 2% zo sumy úveru
2. Poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka a.s. 4% zo sumy úveru
3. Správa a vedenie úverového účtu 1,66 € mesačne.“

16.1. Hneď na úvod súd uvádza, že sú mu známe nasledujúce rozhodnutia NS SR aj keď sa na nich žalobca neodvolával

sp. zn. 4Cdo/292/2021 – 16. Dovolací súd poznamenáva, že v tam prejednávanvej veci súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 120,- eur, z označenia poplatok za poskytnutie úveru je jednoznačné, že má ísť o poplatok za poskytnutie úveru, t. j. za úkony zo strany veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru, ako napr. oslovenie dlžníka, zistenie jeho údajov, vypracovanie a uzavretie konkrétnej zmluvy, a teda úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie konkrétnej zmluvy, ktoré sú internou záležitosťou veriteľa a súčasťou jeho nákladov. Práve poplatok za poskytnutie úveru predstavuje cenu za poskytovanie doplnkovej služby žalovanou, možnosť jeho uplatňovania pripúšťajú aj predpisy upravujúce spotrebiteľské vzťahy (samotný zákon o spotrebiteľských úveroch na viacerých miestach vyslovene odkazuje na platenie poplatkov). Z uvedeného uzavrel, že na základe zisteného skutkového stavu nemožno v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru vyvodiť záver o existencii nekalej zmluvnej podmienky v zmluvnom vzťahu medzi žalobcami a žalovaným. Odvolací súd k poplatku za poskytnutie úveru uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a dodal, že ak sa žalobcom zdal poplatok vo výške 120,- eur za poskytnutie úveru príliš vysokým v porovnaní s výškou úveru 12.000,- eur, nemuseli so žalovanou uzavrieť predmetnú zmluvu o úvere a mohli hľadať inú banku na trhu, ktorá si za poskytnutie úveru účtuje nižší poplatok. Nedá sa akceptovať, aby žalobcovia, ktorí veľmi dobre vedeli, poplatok v akej výške budú musieť zaplatiť za poskytnutie úveru a evidentne s ním (s jeho výškou) v rámci uzavretia predmetnej zmluvy súhlasili, následne zaujali stanovisko, že poplatok v tejto výške predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

17. Pretože dovolací súd (senát 4C) zotrúva na uvedených právnych záveroch a vychádzajúc z vyššie uvedených právnych sylogizmov sa nehodlá od nich odchyliť, uzatvára, že poplatok za poskytnutie úveru predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom a nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii neprijateľnej zmluvnej podmienky.

sp. zn. 1Cdo/91/2020 - 14. Pokiaľ išlo o riešenie nastolenej otázky súvisiacej s poplatkom za vedenie úverového účtu, ktorý podľa žalobcov slúžil výlučne v prospech žalovaného, tak dovolací súd uvádza, že uvedený poplatok bolo možné od spotrebiteľov požadovať do 10.6.2013, kedy tento poplatok bol v Slovenskej republike zrušený. Podľa názoru dovolacieho súdu je argumentácia odvolacieho súdu správna a v celom rozsahu ju považuje dovolací súd za vecne a právne správnu.

V otázke poplatku za vedenie úverového účtu v hodnote 2,99 eur mesačne bol odvolací súd toho názoru, že správu úveru možno vyložiť ako činnosť úverového veriteľa, ktorá nie je krytá inými dojednanými platbami (úrokom ako cenou poskytnutého kapitálu a ostatnými poplatkami za konkrétne služby), a ktorú úverový veriteľ na podklade zmluvy o úvere zabezpečuje službami (typicky poradenstvo a klientsky servis, informácie o úverovom vzťahu, zmeny zmluvy, vydávanie rôznych potvrdení) úverovému dlžníkovi po dobu trvania úverového vzťahu. Z ekonomického hľadiska každá cena odráža náklady predajcu a jeho maržu, a preto nebolo neobvyklé ani nelegitímne, aby náklady úverového veriteľa na správu úveru kryl príslušný poplatok ako súčasť ceny plnenia. Poplatok za spravovanie úveru bol v zmysle občianskeho práva cenou plnenia, preto sa na dojednanie o ňom nevzťahuje možnosť súdneho prieskumu jeho primeranosti v zmysle ustanovení o ochrane spotrebiteľa. Neexistuje všeobecný zákaz brať na seba v rámci jedného zmluvného vzťahu iné povinnosti než tie, ktoré pre daný zmluvný typ stanoví zákon a na tom nemení nič ani princíp ochrany spotrebiteľa a zakotvený v § 51 Občianskeho zákonníka a v rozhodnutí Rady č. 93/13/EHS. Smernica rady ES 93/13/EHS vylučuje z preskúmania práve dojednávanie ceny, ktoré ponechala na dohodu zmluvných strán v súlade so zákonmi trhového hospodárstva a hospodárskej súťaže. Uvedený poplatok bol do zmluvy o úvere zakomponovaný v súlade so zákonom o bankách, pričom tento je uvedený aj v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to v čl. 4 ods. 1 písm. i). Tento poplatok, ako všetky iné poplatky, ktoré peňažné ústavy účtujú, je teda možné preskúmať len z hľadiska ich primeranosti k poskytnutému plneniu, ktorá neprimeranosť v danom prípade nebola preukázaná.

16.2. Okresný súd zdôrazňuje, že rešpektuje právne názory NS SR ale pri rozhodovaní veci je povinný vždy vychádzať z jej osobitostí a ne/preukázania pre rozhodnutie podstatných skutočností a prihliadať na judikatúru SdEÚ.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C-621/17:

43 Je pravda, že z judikatúry uvedenej v bode 37 tohto rozsudku nevyplýva, že veriteľ je povinný v dotknutej zmluve podrobne špecifikovať povahu všetkých služieb, ktoré poskytuje ako protihodnotu poplatkov stanovených v jednej alebo viacerých zmluvných podmienkach. Vzhľadom na ochranu, ktorú má smernica 93/13 poskytovať spotrebiteľovi z dôvodu, že sa nachádza v znevýhodnenom postavení voči predajcovi alebo dodávateľovi, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, je však dôležité, aby povaha skutočne poskytnutých služieb mohla byť rozumne pochopená alebo vyvodená zo zmluvy posudzovanej ako celok. Okrem toho spotrebiteľ musí byť schopný overiť, že sa rôzne poplatky alebo služby, za ktoré sa poplatky platia, neprekrývajú.

45 Na prvú otázku treba preto odpovedať tak, že článok 4 ods. 2 a článok 5 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že z požiadavky, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne, nevyplýva povinnosť, aby také zmluvné podmienky, o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob ich výpočtu a dátum ich splatnosti, tiež podrobne špecifikovali všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm.

54 V tejto súvislosti, ako bolo pripomenuté v bode 43 tohto rozsudku, skutočnosť, že služby poskytované ako protihodnota poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru nie sú podrobne špecifikované, neznamená, že s tým súvisiace podmienky nezodpovedajú požiadavke transparentnosti uvedenej v článku 4 ods. 2 a článku 5 smernice 93/13, pokiaľ povahu skutočne poskytnutých služieb možno rozumne pochopiť alebo vyvodiť zo zmluvy posudzovanej ako celok.

55 Pokiaľ ide o otázku, či podmienky, o ktoré ide vo veci samej, vytvárajú v rozpore s požiadavkou dobrej viery značnú nerovnováhu na úkor spotrebiteľa, treba usúdiť, ako to vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, že výber poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru je upravený vo vnútroštátnom práve. Pokiaľ služby poskytované ako protihodnota patria primerane pod plnenia uskutočnené v rámci správy alebo poskytnutia úveru, alebo pokiaľ sumy, ktoré znáša spotrebiteľ na základe uvedených poplatkov a poplatku, nie sú neprimerané vo vzťahu k výške úveru, nezdá sa – s výhradou overenia vnútroštátnym súdom –, že tieto podmienky nepriaznivo ovplyvňujú právne postavenie spotrebiteľa, ako ho upravuje vnútroštátne právo. Vnútroštátnemu súdu okrem toho prináleží zohľadniť účinok ostatných zmluvných podmienok, a to s cieľom určiť, či uvedené podmienky vytvárajú značnú nerovnováhu na úkor dlžníka.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C – 224/19:

79. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na jedenástu otázku vo veci C-224/19 odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere uzavretej medzi spotrebiteľom a finančnou inštitúciou, ktorá spotrebiteľovi ukladá povinnosť zaplatiť províziu za poskytnutie úveru, môže v rozpore s požiadavkou dobrej viery vytvoriť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy v neprospech spotrebiteľa, ak finančná inštitúcia nepreukáže, že táto provízia zodpovedá skutočne poskytnutým službám a vynaloženým nákladom, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C – 84/19:

74 Preto na účely posúdenia, či predmetné podmienky týkajúce sa nákladov, ktoré znáša spotrebiteľ, patria alebo nepatria do hlavného predmetu zmluvy o úvere, prináleží v prejednávanej veci vnútroštátnemu súdu, aby vo veci C-84/19 určil, či vzhľadom na všetky relevantné skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené na posúdenie a ktorých zverejnenie a informácie poskytnuté veriteľom v rámci dojednávania zmluvy o úvere, ako aj všeobecnejšie, na všetky podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podpísanej QJ môže priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, poznať nielen sumu „poplatku za spracovanie úveru“, „provízie“ a finančného produktu s názvom „Tvoj balík – špeciálny balík“, ale aj vyhodnotiť ekonomické dôsledky, ktoré môžu byť pre neho významné.

75 Je pravda, že predajca alebo dodávateľ nie je povinný podrobne opísať povahu každej služby poskytnutej ako protihodnotu za poplatky uložené spotrebiteľovi v zmluvných podmienkach, akými sú „provízia“ alebo „poplatok za spracovanie úveru“. Aby však bola splnená povinnosť transparentnosti, je potrebné, aby povaha skutočne poskytnutých služieb mohla byť rozumne pochopená alebo vyvodená zo zmluvy posudzovanej ako celok. Okrem toho spotrebiteľ musí byť schopný overiť, či sa tieto jednotlivé poplatky alebo služby, ktoré sú za ne poskytované, neprekrývajú.

76 V prejednávanej veci a s výhradou overení vnútroštátneho súdu vo veci C-84/19, pokiaľ ide o náklady nazvané „poplatok za spracovanie úveru“ a „provízia“, si QJ mohol klásť legitímne otázky tak pokiaľ ide o služby, za ktoré sa mali tieto poplatky zaplatiť, ako aj o ich prípadné prekryvanie. Na jednej

strane totiž zmluva obsahovala dve ustanovenia upravujúce správne poplatky, nazvané „poplatok za spracovanie úveru“ a „provízia“, pričom obe naznačujú, že ide o sumy, ktoré sa majú zaplatiť na účely získania úveru.

86 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú a tretiu otázku vo veci C-84/19 odpovedať tak, že článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré spotrebiteľovi ukladajú iné poplatky, než je splatenie istiny a úrokov, nespádajú pod výnimku stanovenú v tomto ustanovení, pokiaľ tieto podmienky nešpecifikujú ani povahu týchto poplatkov, ani služby, za ktoré stanovujú odmenu, a sú formulované spôsobom spôsobilým uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o jeho povinnosti a ekonomické dôsledky týchto podmienok, čo má overiť vnútroštátny súd.

16.3. Je treba zrejme, že aj uvedené zmluvné podmienky podliehajú kontrole prijateľnosti, pokiaľ nie sú vyjadrené transparentným spôsobom (§ 4 ods.2 Smernice 93/13/EHS - Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.; § 53 ods.1 OZ a contrario - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa /ďalej len „neprijateľná podmienka“/. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.).

16.4. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní nevedel odpovedať aké služby za uvedené poplatky spotrebiteľ dostal a nevedel to ani vo svojich písomných podaniach. Zo zmluvných dokumentov nie je zrejme ani vyvoditeľné aké plnenia za tieto poplatky spotrebiteľ dostáva a prečo je napr. poplatok za poskytnutie úveru rôzny podľa toho, či sa úver poskytol na účet v Poštovej banke alebo nie.

Pokiaľ ide o splácanie úveru banke, slúži úverový účet v prvom rade účtovným, resp. zúčtovacím účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkom. Naproti tomu spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver (dlh) nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Rovnako závery súdov vo veci sp. zn. 1Cdo/91/2020 citované NS SR sa javia ako rozporné, keď v jednej vete je ten istý poplatok raz nazvaný ako „poplatok za vedenie účtu“ a vzápätí hneď ako „poplatok za správu úveru“.

Vzhľadom na vyššie uvedené považuje súd citovanú zmluvnú podmienku za netransparentnú a teda neprijateľnú, pričom otázkou primeranosti medzi cenou a poskytovanými službami sa zaoberať ani nemohol, keďže poskytované služby, ktoré by mali byť platené týmito poplatkami, známe nie sú.

17. Zmluvná podmienka v Zmluve o úvere - pôžička na bývanie č. 7442761688, z 26.8.2011, v Sadzobníku poplatkov – účinného od 16.05.2011, a to v časti Úvery pre obyvateľstvo, Pôžička na bývanie, v znení:

„Zasielanie upomienok:

6. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 €

7.2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €.“

17.1. Pri tejto zmluvnej podmienke nie je zrejмый rozdiel medzi cenou 1. a 2. upomienky a vzhľadom na to, že zjavne prevyšujú náklady na vyhotovenie upomienky ako poštovné, papier a pod. (súdu je z jeho úradnej činnosti zrejme, že dodávateľ si účtujú poplatok za upomienku aj v sume 3 € alebo 5 €) je zjavné, že uvedené sumy nie sú nákladmi ale skrytou sankciou podľa § 544 OZ, čo súd považuje za neprijateľné.

18. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18.1. Žalobcovia v úspechu plne úspešní majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.